

REPUBLIC OF SOUTH AFRICA

GOVERNMENT GAZETTE

STAATSKOERANT

VAN DIE REPUBLIEK VAN SUID-AFRIKA

Registered at the Post Office as a Newspaper

As 'n Nuusblad by die Poskantoor Geregistreer

VOL. 377

CAPE TOWN, 20 NOVEMBER 1996

No. 17584

KAAPSTAD, 20 NOVEMBER 1996

PRESIDENT'S OFFICE

No. 1872. 20 November 1996

It is hereby notified that the President has assented to the following Act which is hereby published for general information:—

No. 72 of 1996: Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction Act, 1996.

KANTOOR VAN DIE PRESIDENT

No. 1872. 20 November 1996

Hierby word bekend gemaak dat die President sy goedkeuring geheg het aan die onderstaande Wet wat hierby ter algemene inligting gepubliseer word:—

No. 72 van 1996: Wet op die Haagse Konvensie oor die Siviele Aspekte van Internasionale Kinderontvoering, 1996.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996

ACT

To provide for the application in the Republic of the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction; and to provide for matters connected therewith.

*(English text signed by the President.)
(Assented to 6 November 1996.)*

BE IT ENACTED by the Parliament of the Republic of South Africa, as follows:—

Definitions

1. In this Act, unless the context otherwise indicates—
 - (i) “Central Authority” means the Central Authority designated in terms of section 3; (v) 5
 - (ii) “Convention” means the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction, adopted on 25 October 1980 at The Hague, and set out in the Schedule; (ii)
 - (iii) “Minister” means the Minister of Justice; (iii) 10
 - (iv) “regulation” means a regulation made under this Act; (iv)
 - (v) “this Act” includes the regulations. (i)

Application of Convention

2. The Convention shall, subject to the provisions of this Act, apply in the Republic.

Designation of Central Authority 15

3. For the purposes of Article 6 of the Convention the Chief Family Advocate appointed by the Minister in terms of the Mediation in Certain Divorce Matters Act, 1987 (Act No. 24 of 1987), is hereby designated as the Central Authority for the Republic.

Delegation 20

4. (1) The Central Authority may, subject to such conditions as he or she may impose, delegate or assign any power or duty conferred or imposed upon him or her by or under the Convention to any Family Advocate appointed in terms of the Mediation in Certain Divorce Matters Act, 1987 (Act No. 24 of 1987).
- (2) The delegation, assignment and conditions imposed shall be in writing. 25

Regulations

5. (1) The Minister may make regulations—
 - (a) to give effect to any provision of the Convention; and
 - (b) prescribing fees, and providing for the recovery of any expenditure incurred, in connection with the application of the Convention. 30
- (2) A regulation made under subsection (1) may prescribe a penalty of a fine or of imprisonment for a period not exceeding 12 months for any contravention thereof or failure to comply therewith.
- (3) Any regulation made under subsection (1) shall be laid upon the Table in Parliament within 14 days after the publication thereof in the *Gazette* if Parliament is 35

WET

Om voorsiening te maak vir die toepassing in die Republiek van die Haagse Konvensie oor die Siviele Aspekte van Internasionale Kinderontvoering; en om voorsiening te maak vir aangeleenthede wat daarmee in verband staan.

*(Engelse teks deur die President geteken.)
(Goedgekeur op 6 November 1996.)*

DAAR WORD BEPAAL deur die Parlement van die Republiek van Suid-Afrika, soos volg:—

Woordomskrywing

1. In hierdie Wet, tensy uit die samehang anders blyk, beteken—
- 5 (i) “hierdie Wet” ook die regulasies; (v)
 - (ii) “Konvensie” die Haagse Konvensie oor die Siviele Aspekte van Internasionale Kinderontvoering, wat op 25 Oktober 1980 te Den Haag aangeneem is en waarvan ’n vertaling in die Bylae verskyn; (ii)
 - (iii) “Minister” die Minister van Justisie; (iii)
 - 10 (iv) “regulasie” ’n regulasie kragtens hierdie Wet uitgevaardig; (iv)
 - (v) “Sentrale Owerheidsliggaam” die Sentrale Owerheidsliggaam aangewys ingevolge artikel 3. (i)

Toepassing van Konvensie

2. Die Konvensie is, behoudens die bepalings van hierdie Wet, in die Republiek van
15 toepassing.

Aanwysing van Sentrale Owerheidsliggaam

3. By die toepassing van Artikel 6 van die Konvensie word die Hoof Gesinsadvokaat wat deur die Minister ingevolge die Wet op Bemiddeling in Sekere Egscheidingsaangeleenthede, 1987 (Wet No. 24 van 1987), aangestel is, hierby aangewys as die Sentrale
20 Owerheidsliggaam vir die Republiek.

Delegering

4. (1) Die Sentrale Owerheidsliggaam kan, onderhewig aan die voorwaardes wat hy of sy oplê, enige bevoegdheid of plig wat by of kragtens die Konvensie aan hom of haar verleen of opgedra is, deleger of opdra aan ’n Gesinsadvokaat wat ingevolge die Wet
25 op Bemiddeling in Sekere Egscheidingsaangeleenthede, 1987 (Wet No. 24 van 1987), aangestel is.

(2) Die delegering, opdrag en voorwaardes opgelê moet skriftelik wees.

Regulasies

5. (1) Die Minister kan regulasies uitvaardig—
- 30 (a) ten einde gevolg te gee aan ’n bepaling van die Konvensie; en
 - (b) wat gelde voorskryf, en wat voorsiening maak vir die verhaal van uitgawes aangegaan, in verband met die toepassing van die Konvensie.
- (2) ’n Regulasie kragtens subartikel (1) uitgevaardig, kan ten opsigte van enige oortreding daarvan of versuim om daaraan te voldoen ’n straf van ’n boete of van
35 gevangenisstraf vir ’n tydperk van hoogstens 12 maande voorskryf.
- (3) ’n Regulasie kragtens subartikel (1) uitgevaardig, word binne 14 dae na die publikasie daarvan in die *Staatskoerant* in die Parlement ter Tafel gelê indien die

Act No. 72, 1996**HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996**

then in ordinary session, or, if Parliament is not in ordinary session, within 14 days after the commencement of the next ensuing ordinary session.

(4) Any regulation referred to in subsection (3) or any provision thereof may, by resolution passed by both Houses of Parliament during the session in which such regulation has been laid upon the Table, be rejected, and if the said regulation or provision is so rejected the provisions of section 12(2) of the Interpretation Act, 1957 (Act No. 33 of 1957), shall apply as if such resolution were a law repealing the regulation or provision in question. 5

Short title and commencement

6. This Act shall be called the Hague Convention on the Civil Aspects of International Child Abduction Act, 1996, and shall come into operation on a date fixed by the President by proclamation in the *Gazette*. 10

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

Parlement dan in gewone sessie is, of, indien die Parlement nie in gewone sessie is nie, binne 14 dae na die aanvang van die eersvolgende gewone sessie.

- (4) 'n Regulasie in subartikel (3) bedoel, of 'n bepaling daarvan, kan deur albei Huise van die Parlement by besluit gedurende die sessie waarin so 'n regulasie ter Tafel
5 gelê is, afgekeur word en indien bedoelde regulasie of bepaling aldus afgekeur word, is die bepalings van artikel 12(2) van die Interpretasiewet, 1957 (Wet No. 33 van 1957), van toepassing asof so 'n besluit 'n wet is wat die betrokke regulasie of bepaling herroep het.

Kort titel en inwerkingtreding

- 10 6. Hierdie Wet heet die Wet op die Haagse Konvensie oor die Siviele Aspekte van Internasionale Kinderontvoering, 1996, en tree in werking op 'n datum deur die President by proklamasie in die *Staatskoerant* bepaal.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996**SCHEDULE****CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF INTERNATIONAL
CHILD ABDUCTION**

The States signatory to the present Convention—

Firmly convinced that the interests of children are of paramount importance in matters relating to their custody.

Desiring to protect children internationally from the harmful effects of their wrongful removal or retention and to establish procedures to ensure their prompt return to the State of their habitual residence, as well as to secure protection for rights of access.

Have resolved to conclude a Convention to this effect, and have agreed upon the following provisions—

CHAPTER I**SCOPE OF THE CONVENTION***Article 1*

The objects of the present Convention are—

- a* to secure the prompt return of children wrongfully removed to or retained in any Contracting State; and
- b* to ensure that rights of custody and of access under the law of one Contracting State are effectively respected in the other Contracting States.

Article 2

Contracting States shall take all appropriate measures to secure within their territories the implementation of the objects of the Convention. For this purpose they shall use the most expeditious procedures available.

Article 3

The removal or the retention of a child is to be considered wrongful where—

- a* it is in breach of rights of custody attributed to a person, an institution or any other body, either jointly or alone, under the law of the State in which the child was habitually resident immediately before the removal or retention; and
- b* at the time of removal or retention those rights were actually exercised, either jointly or alone, or would have been so exercised but for the removal or retention.

The rights of custody mentioned in sub-paragraph *a* above, may arise in particular by operation of law or by reason of a judicial or administrative decision, or by reason of an agreement having legal effect under the law of that State.

Article 4

The Convention shall apply to any child who was habitually resident in a Contracting State immediately before any breach of custody or access rights. The Convention shall cease to apply when the child attains the age of 16 years.

Article 5

For the purposes of this Convention—

- a* “rights of custody” shall include rights relating to the care of the person of the child and, in particular, the right to determine the child’s place of residence;
- b* “rights of access” shall include the right to take a child for a limited period of time to a place other than the child’s habitual residence.

BYLAE**KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE VAN INTERNASIONALE
KINDERONTVOERING**

Die State wat die onderhawige Konvensie onderteken het—

Vas oortuig dat die belange van kinders van die allergrootste belang is in aangeleenthede wat met hul toesig en beheer verband hou.

Begerig om kinders internasionaal te beskerm teen die nadelige gevolge van hul onregmatige verwydering of aanhouding en om prosedures daar te stel om hul spoedige terugbesorging na die Staat waar hulle gewoonlik woonagtig is, te verseker, asook om beskerming van regte tot toegang te waarborg.

Het besluit om 'n Konvensie te dien effekte te sluit, en op die volgende bepalings ooreengekom—

HOOFTUK I**TREFWYDTE VAN DIE KONVENSIE***Artikel 1*

Die oogmerke van die onderhawige Konvensie is—

- a* om die spoedige terugbesorging van kinders wat onregmatig verwyder is na of aangehou word in 'n Kontrakterende Staat, te verseker; en
- b* om te verseker dat regte van toesig en beheer en van toegang ingevolge die reg van een Kontrakterende Staat doeltreffend in die ander Kontrakterende State gerespekteer word.

Artikel 2

Kontrakterende State moet al die nodige stappe doen om binne hulle grondgebiede die uitvoering van die oogmerke van die Konvensie te verseker. Vir hierdie doel moet hulle die vinnigste prosedures beskikbaar gebruik.

Artikel 3

Die verwydering of aanhouding van 'n kind word as onregmatig beskou wanneer—

- a* dit in stryd is met regte van toesig en beheer toegewys aan 'n persoon, 'n instelling of enige ander liggaam, of gesamentlik of alleen, ingevolge die reg van die Staat waarin die kind onmiddellik voor die verwydering of aanhouding gewoonlik woonagtig was; en
- b* daardie regte ten tyde van die verwydering of aanhouding inderdaad uitgeoefen is, of gesamentlik of alleen, of aldus uitgeoefen sou word indien die verwydering of aanhouding nie plaasgevind het nie.

Die regte van toesig en beheer in subparagraaf *a* hierbo vermeld, kan veral ontstaan deur regswerking of op grond van 'n regterlike of administratiewe beslissing, of op grond van 'n ooreenkoms wat kragtens die reg van daardie Staat regsgevolge het.

Artikel 4

Die Konvensie is van toepassing op 'n kind wat onmiddellik voor enige inbreukmaking op regte van toesig en beheer of van toegang gewoonlik in 'n Kontrakterende Staat woonagtig was. Die Konvensie hou op om van toepassing te wees wanneer die kind die ouderdom van 16 jaar bereik.

Artikel 5

By die toepassing van hierdie Konvensie beteken—

- a* “regte van toesig en beheer” ook regte met betrekking tot die persoonlike versorging van die kind en, in besonder, die reg tot die bepaling van die verblyfplek van die kind;
- b* “regte van toegang” ook die reg om 'n kind vir 'n beperkte tydperk na 'n ander plek as die kind se gewone verblyfplek te neem.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996**CHAPTER II****CENTRAL AUTHORITIES***Article 6*

A Contracting State shall designate a Central Authority to discharge the duties which are imposed by the Convention upon such authorities.

Federal States, States with more than one system of law or States having autonomous territorial organizations shall be free to appoint more than one Central Authority and to specify the territorial extent of their powers. Where a State has appointed more than one Central Authority, it shall designate the Central Authority to which applications may be addressed for transmission to the appropriate Central Authority within that State.

Article 7

Central Authorities shall co-operate with each other and promote co-operation amongst the competent authorities in their respective States to secure the prompt return of children and to achieve the other objects of this Convention.

In particular, either directly or through any intermediary, they shall take all appropriate measures—

- a* to discover the whereabouts of a child who has been wrongfully removed or retained;
- b* to prevent further harm to the child or prejudice to interested parties by taking or causing to be taken provisional measures;
- c* to secure the voluntary return of the child or to bring about an amicable resolution of the issues;
- d* to exchange, where desirable, information relating to the social background of the child;
- e* to provide information of a general character as to the law of their State in connection with the application of the Convention;
- f* to initiate or facilitate the institution of judicial or administrative proceedings with a view to obtaining the return of the child and, in a proper case, to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access;
- g* where the circumstances so require, to provide or facilitate the provision of legal aid and advice, including the participation of legal counsel and advisers;
- h* to provide such administrative arrangements as may be necessary and appropriate to secure the safe return of the child;
- i* to keep each other informed with respect to the operation of this Convention and, as far as possible, to eliminate any obstacles to its application.

CHAPTER III**RETURN OF CHILDREN***Article 8*

Any person, institution or other body claiming that a child has been removed or retained in breach of custody rights may apply either to the Central Authority of the child's habitual residence or to the Central Authority of any other Contracting State for assistance in securing the return of the child.

The application shall contain—

- a* information concerning the identity of the applicant, of the child and of the person alleged to have removed or retained the child;
- b* where available, the date of birth of the child;
- c* the grounds on which the applicant's claim for return of the child is based;

HOOFSTUK II**SENTRALE OWERHEIDSLIGGAME***Artikel 6*

'n Kontrakterende Staat moet 'n Sentrale Owerheidsliggaam aanwys om die pligte wat die Konvensie aan sodanige owerheidsliggame oplê, uit te voer.

Dit staan Federale State, State met meer as een regstelsel of State met selfregerende territoriale organisasies vry om meer as een Sentrale Owerheidsliggaam aan te stel en om die territoriale omvang van hulle bevoegdhede te spesifiseer. Wanneer 'n Staat meer as een Sentrale Owerheidsliggaam aangestel het, moet hy die Sentrale Owerheidsliggaam tot wie aansoeke gerig kan word vir deursending na die toepaslike Sentrale Owerheidsliggaam binne daardie Staat aanwys.

Artikel 7

Sentrale Owerheidsliggame moet met mekaar saamwerk en samewerking tussen die bevoegde owerhede in hulle onderskeie State bevorder ten einde die spoedige terugbesorging van kinders te verseker en om die ander oogmerke van hierdie Konvensie te verwesenlik.

Sentrale Owerheidsliggame moet in die besonder, óf direk óf deur middel van 'n tussenganger, alle gepaste maatreëls tref—

- a* om vas te stel waar 'n kind wat onregmatig verwyder is of aangehou word, hom of haar bevind;
- b* om verdere nadeel vir die kind of benadeling van belanghebbendes te verhoed deur voorlopige maatreëls te tref of te laat tref;
- c* om die vrywillige terugbesorging van die kind te verseker of om in der minne 'n oplossing vir die geskilpunte te bewerkstellig;
- d* om waar wenslik, inligting uit te ruil met betrekking tot die maatskaplike agtergrond van die kind;
- e* om inligting van 'n algemene aard rakende die reg van hulle Staat in verband met die toepassing van die Konvensie te voorsien;
- f* om die instelling van geregtelike of administratiewe verrigtinge te inisieer of te vergemaklik met die oog op die terugbesorging van die kind en, in 'n gepaste geval, maatreëls te tref vir die reëling of versekering van die doeltreffende uitoefening van regte tot toegang;
- g* om, waar die omstandighede dit vereis, die verskaffing van regshulp en -advies, met inbegrip van die deelname van regsverteenwoordigers en -adviseurs, te voorsien of te vergemaklik;
- h* om voorsiening te maak vir dié administratiewe reëlings wat nodig of gepas mag wees om die veilige terugbesorging van die kind te verseker;
- i* om mekaar ingelig te hou met betrekking tot die werking van hierdie Konvensie en om, sover moontlik, enige struikelblokke in die toepassing daarvan uit die weg te ruim.

HOOFSTUK III**TERUGBESORGING VAN KINDERS***Artikel 8*

'n Persoon, instelling of ander liggaam wat beweer dat 'n kind verwyder is of aangehou word in stryd met regte van toesig en beheer kan by óf die Sentrale Owerheidsliggaam van die kind se gebruikelike woonplek óf die Sentrale Owerheidsliggaam van enige ander Kontrakterende Staat aansoek doen om bystand ten einde die terugbesorging van die kind te verseker.

Die aansoek moet insluit—

- a* inligting betreffende die identiteit van die applikant, die kind en die persoon wat die kind na bewering verwyder of aangehou het;
- b* indien beskikbaar, die geboortedatum van die kind;
- c* die gronde waarop die applikant se eis om terugbesorging van die kind berus;

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996

- d* all available information relating to the whereabouts of the child and the identity of the person with whom the child is presumed to be.
- The application may be accompanied or supplemented by—
- e* an authenticated copy of any relevant decision or agreement;
- f* a certificate or an affidavit emanating from a Central Authority, or other competent authority of the State of the child's habitual residence, or from a qualified person, concerning the relevant law of that State;
- g* any other relevant documents.

Article 9

If the Central Authority which receives an application referred to in Article 8 has reason to believe that the child is in another Contracting State, it shall directly and without delay transmit the application to the Central Authority of that Contracting State and inform the requesting Central Authority or the applicant, as the case may be.

Article 10

The Central Authority of the State where the child is shall take or cause to be taken all appropriate measures in order to obtain the voluntary return of the child.

Article 11

The judicial or administrative authorities of Contracting States shall act expeditiously in proceedings for the return of children.

If the judicial or administrative authority concerned has not reached a decision within six weeks from the date of commencement of the proceedings, the applicant or the Central Authority of the requested State, on its own initiative or if asked by the Central Authority of the requesting State, shall have the right to request a statement of the reasons for the delay. If a reply is received by the Central Authority of the requested State, that Authority shall transmit the reply to the Central Authority of the requesting State, or to the applicant, as the case may be.

Article 12

Where a child has been wrongfully removed or retained in terms of Article 3 and, at the date of the commencement of the proceedings before the judicial or administrative authority of the Contracting State where the child is, a period of less than one year has elapsed from the date of the wrongful removal or retention, the authority concerned shall order the return of the child forthwith.

The judicial or administrative authority, even where the proceedings have been commenced after the expiration of the period of one year referred to in the preceding paragraph, shall also order the return of the child, unless it is demonstrated that the child is now settled in its new environment.

Where the judicial or administrative authority in the requested State has reason to believe that the child has been taken to another State, it may stay the proceedings or dismiss the application for the return of the child.

Article 13

Notwithstanding the provisions of the preceding Article, the judicial or administrative authority of the requested State is not bound to order the return of the child if the person, institution or other body which opposes its return establishes that—

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

- d* alle beskikbare inligting met betrekking tot waar die kind hom of haar bevind en die identiteit van die persoon saam met wie die kind vermoed word te wees.

Die aansoek kan gepaard gaan met of aangevul word deur—

- e* 'n gewaarmerkte afskrif van enige toepaslike beslissing of ooreenkoms;
f 'n sertifikaat of 'n beëdigde verklaring afkomstig van 'n Sentrale Owerheidsliggaam, of van 'n ander bevoegde owerheidsliggaam van die Staat waarin die kind gewoonlik woonagtig is, of van 'n gekwalifiseerde persoon, betreffende die toepaslike reg van daardie Staat;
g enige ander toepaslike dokumente.

Artikel 9

Indien die Sentrale Owerheidsliggaam wat 'n aansoek bedoel in Artikel 8 ontvang, rede het om te vermoed dat die kind hom of haar in 'n ander Kontrakterende Staat bevind, moet daardie Sentrale Owerheidsliggaam onmiddellik en sonder enige versuim die aansoek na die Sentrale Owerheidsliggaam van daardie Kontrakterende Staat deurstuur en die Sentrale Owerheidsliggaam of die applikant, na gelang van die geval, daarvan in kennis stel.

Artikel 10

Die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat waarin die kind hom of haar bevind, moet alle gepaste stappe doen of laat doen ten einde die vrywillige terugbesorging van die kind te bewerkstellig.

Artikel 11

Die regsprekende of administratiewe owerhede van die Kontrakterende State moet so gou as moontlik optree by verrigtinge met betrekking tot die terugbesorging van kinders.

Indien die betrokke regsprekende of administratiewe owerheid nie binne ses weke vanaf die aanvang van die verrigtinge 'n beslissing gemaak het nie, het die applikant of die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat wat die aansoek ontvang, uit eie beweging of indien daartoe versoek deur die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat wat die aansoek bring, die reg om 'n verduideliking vir die redes vir die vertraging aan te vra. Indien 'n antwoord deur die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat wat die aansoek ontvang, ontvang is, moet daardie Owerheidsliggaam die antwoord aan die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat wat die aansoek bring, of aan die applikant, na gelang van die geval, deurstuur.

Artikel 12

Waar 'n kind onregmatig verwyder is of aangehou word ingevolge Artikel 3 en, op die datum van die aanvang van die verrigtinge voor die regsprekende of administratiewe owerheid van die Kontrakterende Staat waar die kind hom of haar bevind, 'n tydperk van minder as een jaar verloop het sedert die datum van die onregmatige verwydering of aanhouding, moet die betrokke Owerheidsliggaam sonder versuim die terugbesorging van die kind gelas.

Die regsprekende of administratiewe owerheid moet ook, selfs wanneer die verrigtinge 'n aanvang geneem het na die verstryking van die tydperk van een jaar bedoel in die voorafgaande paragraaf, die terugbesorging van die kind gelas, tensy daar aangetoon word dat die kind in sy of haar nuwe omgewing gevestig is.

Waar die regsprekende of administratiewe owerheid in die Staat wat die aansoek ontvang rede het om te vermoed dat die kind na 'n ander Staat geneem is, kan hy die verrigtinge staak of die aansoek om die terugbesorging van die kind van die hand wys.

Artikel 13

Ondanks die bepalinge van die voorafgaande Artikel is die regsprekende of administratiewe owerheid van die Staat wat die aansoek ontvang nie verplig om die terugbesorging van die kind te gelas nie indien die persoon, instelling of ander liggaam wat die terugbesorging van die kind teenstaan, bewys dat—

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996

- a* the person, institution or other body having the care of the person of the child was not actually exercising the custody rights at the time of removal or retention, or had consented to or subsequently acquiesced in the removal or retention; or
- b* there is a grave risk that his or her return would expose the child to physical or psychological harm or otherwise place the child in an intolerable situation.

The judicial or administrative authority may also refuse to order the return of the child if it finds that the child objects to being returned and has attained an age and degree of maturity at which it is appropriate to take account of its views.

In considering the circumstances referred to in this Article, the judicial and administrative authorities shall take into account the information relating to the social background of the child provided by the Central Authority or other competent authority of the child's habitual residence.

Article 14

In ascertaining whether there has been a wrongful removal or retention within the meaning of Article 3, the judicial or administrative authorities of the requested State may take notice directly of the law of, and of judicial or administrative decisions, formally recognized or not in the State of the habitual residence of the child, without recourse to the specific procedures for the proof of that law or for the recognition of foreign decisions which would otherwise be applicable.

Article 15

The judicial or administrative authorities of a Contracting State may, prior to the making of an order for the return of the child, request that the applicant obtain from the authorities of the State of the habitual residence of the child a decision or other determination that the removal or retention was wrongful within the meaning of Article 3 of the Convention, where such a decision or determination may be obtained in that State. The Central Authorities of the Contracting States shall so far as practicable assist applicants to obtain such a decision or determination.

Article 16

After receiving notice of a wrongful removal or retention of a child in the sense of Article 3, the judicial or administrative authorities of the Contracting State to which the child has been removed or in which it has been retained shall not decide on the merits of rights of custody until it has been determined that the child is not to be returned under this Convention or unless an application under this Convention is not lodged within a reasonable time following receipt of the notice.

Article 17

The sole fact that a decision relating to custody has been given in or is entitled to recognition in the requested State shall not be a ground for refusing to return a child under this Convention, but the judicial or administrative authorities of the requested State may take account of the reasons for that decision in applying this Convention.

Article 18

The provisions of this Chapter do not limit the power of a judicial or administrative authority to order the return of the child at any time.

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

- a die persoon, instelling of ander liggaam wat na die persoonlike versorging van die kind omsien nie werklik die reg van toesig en beheer ten tyde van die verwydering of aanhouding oor die kind uitgeoefen het nie, of tot die verwydering of aanhouding toegestem het of daarna daarin berus het; of
- b daar 'n ernstige risiko bestaan dat sy of haar terugbesorging die kind aan liggaamlike of sielkundige skade sal blootstel of die kind andersins in 'n onhoudbare posisie sal plaas.

Die regsprekende of administratiewe owerheid kan ook die terugbesorging van die kind weier indien bevind word dat die kind daarteen beswaar maak om terugbesorg te word en 'n ouderdom of graad van volwassenheid bereik het waar dit paslik is om van sy of haar standpunte kennis te neem.

By die oorweging van die omstandighede in hierdie Artikel bedoel, moet die regsprekende en administratiewe owerhede die inligting soos verskaf deur die Sentrale Owerheidsliggaam of ander bevoegde owerheid waar die kind gewoonlik woonagtig is, wat op die maatskaplike agtergrond van die kind betrekking het, in ag neem.

Artikel 14

By die vasstelling of daar 'n onregmatige verwydering of aanhouding binne die bedoeling van Artikel 3 was, kan die regsprekende of administratiewe owerhede van die Staat wat die aansoek ontvang regstreeks kennis neem van die reg, en van geregtelike of administratiewe beslissings, formeel erken al dan nie, van die Staat waarin die kind gewoonlik woonagtig is, sonder gebruikmaking van die spesifieke prosedures vir die bewys van daardie reg of vir die erkenning van buitelandse beslissings wat andersins van toepassing sou wees.

Artikel 15

Die regsprekende of administratiewe owerhede van 'n Kontrakterende Staat kan, alvorens 'n bevel vir die terugbesorging van die kind gemaak word, die applikant versoek om van die owerhede van die Staat waarin die kind gewoonlik woonagtig is, 'n beslissing of ander uitspraak te bekom dat die verwydering of aanhouding binne die bedoeling van Artikel 3 van die Konvensie onregmatig was, waar so 'n beslissing of uitspraak in daardie Staat bekom kan word. Die Sentrale Owerheidsliggame van die Kontrakterende State moet sover prakties moontlik die applikante bystaan om so 'n beslissing of uitspraak te bekom.

Artikel 16

Nadat kennis van 'n onregmatige verwydering of aanhouding van 'n kind soos bedoel in Artikel 3 ontvang is, beslis die regsprekende of administratiewe owerhede van die Kontrakterende Staat waarheen die kind verwyder is of waarin hy of sy aangehou word nie oor die meriete van die regte van toesig en beheer nie, totdat daar vasgestel is dat die kind nie ingevolge hierdie Konvensie terugbesorg staan te word nie of tensy 'n aansoek ingevolge hierdie Konvensie nie binne 'n redelike tyd na ontvangs van die kennisgewing ingedien word nie.

Artikel 17

Die blote feit dat 'n beslissing met betrekking tot toesig en beheer geneem is of erken kan word in die Staat wat die aansoek ontvang, is nie 'n grond om die terugbesorging van 'n kind kragtens hierdie Konvensie te weier nie, maar die regsprekende of administratiewe owerhede van die Staat wat die aansoek ontvang, kan die redes vir daardie beslissing by die toepassing van hierdie Konvensie in ag neem.

Artikel 18

Die bepalinge van hierdie Hoofstuk beperk nie die bevoegdheid nie van 'n regsprekende of administratiewe owerheid om te eniger tyd die terugbesorging van die kind te gelas.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996*Article 19*

A decision under this Convention concerning the return of the child shall not be taken to be a determination on the merits of any custody issue.

Article 20

The return of the child under the provisions of Article 12 may be refused if this would not be permitted by the fundamental principles of the requested State relating to the protection of human rights and fundamental freedoms.

CHAPTER IV**RIGHTS OF ACCESS***Article 21*

An application to make arrangements for organizing or securing the effective exercise of rights of access may be presented to the Central Authorities of the Contracting States in the same way as an application for the return of a child.

The Central Authorities are bound by the obligations of co-operation which are set forth in Article 7 to promote the peaceful enjoyment of access rights and the fulfilment of any conditions to which the exercise of those rights may be subject. The Central Authorities shall take steps to remove, as far as possible, all obstacles to the exercise of such rights. The Central Authorities, either directly or through intermediaries, may initiate or assist in the institution of proceedings with a view to organizing or protecting these rights and securing respect for the conditions to which the exercise of these rights may be subject.

CHAPTER V**GENERAL PROVISIONS***Article 22*

No security, bond or deposit, however described, shall be required to guarantee the payment of costs and expenses in the judicial or administrative proceedings falling within the scope of this Convention.

Article 23

No legalization or similar formality may be required in the context of this Convention.

Article 24

Any application, communication or other document sent to the Central Authority of the requested State shall be in the original language, and shall be accompanied by a translation into the official language or one of the official languages of the requested State or, where that is not feasible, a translation into French or English.

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, object to the use of either French or English, but not both, in any application, communication or other document sent to its Central Authority.

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

Artikel 19

'n Beslissing kragtens hierdie Konvensie met betrekking tot die terugbesorging van die kind word nie as 'n beslissing oor die meriete van enige toesig- en beheeraan-geleentheid beskou nie.

Artikel 20

Die terugbesorging van die kind kragtens die bepalings van Artikel 12 kan geweier word indien dit nie toelaatbaar sou wees nie ingevolge die fundamentele beginsels wat betrekking het op die beskerming van menseregte en fundamentele vryhede van die Staat wat die aansoek ontvang.

HOOFSTUK IV**REGTE VAN TOEGANG***Artikel 21*

'n Aansoek om maatreëls te tref vir die reëling of versekering van die doeltreffende uitoefening van regte van toegang kan ingedien word by die Sentrale Owerheidsliggame van die Kontrakterende State op dieselfde wyse as 'n aansoek om die terugbesorging van 'n kind.

Ten einde die vreedsame uitoefening van regte tot toegang en die verwesenliking van enige voorwaardes waaraan die uitoefening van daardie regte onderhewig mag wees, te bevorder, is die Sentrale Owerheidsliggame gebonde aan die verpligtinge tot samewerking soos uiteengesit in Artikel 7. Die Sentrale Owerheidsliggame moet stappe doen om sover moontlik alle hindernisse by die uitoefening van sodanige regte te verwyder. Die Sentrale Owerheidsliggame kan, óf direk óf deur middel van tussen-gangers, verrigtinge inisieer of bystand verleen by die instelling van verrigtinge met die doel om hierdie regte te reël of te beskerm en om respek vir die voorwaardes waaraan die uitoefening van hierdie regte onderhewig mag wees, te waarborg.

HOOFSTUK V**ALGEMENE BEPALINGS***Artikel 22*

Geen sekerheidstelling, verbandakte of deposito, hoe ook al beskryf, word vereis as waarborg vir die betaling van kostes en uitgawes in die geregtelike of administratiewe verrigtinge wat binne die trefwydte van hierdie Konvensie val nie.

Artikel 23

Geen wettigmaking of soortgelyke formaliteit word binne die konteks van hierdie Konvensie vereis nie.

Artikel 24

'n Aansoek, mededeling of ander dokument wat aan die Sentrale Owerheidsliggaam van die Staat wat die aansoek ontvang, gestuur word, moet in die oorspronklike taal wees, en moet gepaard gaan met 'n vertaling in die amptelike taal of een van die amptelike tale van die Staat wat die aansoek ontvang, of waar dit nie uitvoerbaar is nie, 'n vertaling in Frans of Engels.

'n Kontrakterende Staat kan egter, deur 'n voorbehoud ooreenkomstig Artikel 42 aan te teken, beswaar maak teen die gebruik van óf Frans óf Engels, maar nie teen albei nie, in 'n aansoek, mededeling of ander dokument wat na sy Sentrale Owerheidsliggaam gestuur word.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996*Article 25*

Nationals of the Contracting States and persons who are habitually resident within those States shall be entitled in matters concerned with the application of this Convention to legal aid and advice in any other Contracting State on the same conditions as if they themselves were nationals of and habitually resident in that State.

Article 26

Each Central Authority shall bear its own costs in applying this Convention.

Central Authorities and other public services of Contracting States shall not impose any charges in relation to applications submitted under this Convention. In particular, they may not require any payment from the applicant towards the costs and expenses of the proceedings or, where applicable, those arising from the participation of legal counsel or advisers. However, they may require the payment of the expenses incurred or to be incurred in implementing the return of the child.

However, a Contracting State may, by making a reservation in accordance with Article 42, declare that it shall not be bound to assume any costs referred to in the preceding paragraph resulting from the participation of legal counsel or advisers or from court proceedings, except insofar as those costs may be covered by its system of legal aid and advice.

Upon ordering the return of a child or issuing an order concerning rights of access under this Convention, the judicial or administrative authorities may, where appropriate, direct the person who removed or retained the child, or who prevented the exercise of rights of access, to pay necessary expenses incurred by or on behalf of the applicant, including travel expenses, any costs incurred or payments made for locating the child, the costs of legal representation of the applicant, and those of returning the child.

Article 27

When it is manifest that the requirements of this Convention are not fulfilled or that the application is otherwise not well founded, a Central Authority is not bound to accept the application. In that case the Central Authority shall forthwith inform the applicant or the Central Authority through which the application was submitted, as the case may be, of its reasons.

Article 28

A Central Authority may require that the application be accompanied by a written authorization empowering it to act on behalf of the applicant, or to designate a representative so to act.

Article 29

This Convention shall not preclude any person, institution or body who claims that there has been a breach of custody or access rights within the meaning of Article 3 or 21 from applying directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State, whether or not under the provisions of this Convention.

Article 30

Any application submitted to the Central Authorities or directly to the judicial or administrative authorities of a Contracting State in accordance with the terms of this Convention, together with documents and any other information appended thereto or provided by a Central Authority, shall be admissible in the courts or administrative authorities of the Contracting States.

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

Artikel 25

Burgers van die Kontrakterende State en persone wat gewoonlik in daardie State woonagtig is, is in enige ander Kontrakterende Staat geregtig op regshulp en -advies in aangeleenthede wat betrekking het op die toepassing van hierdie Konvensie op dieselfde voorwaardes asof hulle burgers is van daardie Staat en gewoonlik daarin woonagtig is.

Artikel 26

Elke Sentrale Owerheidsliggaam dra sy eie kostes by die toepassing van hierdie Konvensie.

Sentrale Owerheidsliggame en ander openbare dienste van Kontrakterende State lê geen gelde in verband met aansoeke kragtens hierdie Konvensie ingedien, op nie. Hulle mag veral geen betaling van die applikant vereis nie ten opsigte van die kostes en uitgawes van die verrigtinge of, waar van toepassing, kostes en uitgawes voortspruitend uit die deelname van regsverteenvoerders en regsadviseurs. Betaling vir uitgawes aangegaan of wat aangegaan staan te word by die terugbesorging van die kind kan egter vereis word.

'n Kontrakterende Staat kan egter, deur 'n voorbehoud ooreenkomstig Artikel 42 aan te teken, verklaar dat hy nie gebonde sal wees om kostes bedoel in die voorafgaande paragraaf wat voortspruit uit die deelname van regsverteenvoerders of regsadviseurs of uit hofverrigtinge te aanvaar nie, behalwe vir sover daardie kostes deur sy stelsel van regshulp en -advies gedek kan word.

Ten tyde van die lasgewing vir die terugbesorging van 'n kind of die uitreiking van 'n lasgewing betreffende regte van toegang kragtens hierdie Konvensie, kan die regsprekende of administratiewe owerhede, waar toepaslik, die persoon wat die kind verwyder of aangehou het, of wat die uitoefening van die regte van toegang verhoed het, gelas om die noodsaaklike uitgawes deur of namens die applikant aangegaan, met inbegrip van reisuitgawes, enige kostes aangegaan of betalings gedoen in verband met die opsporing van die kind, die kostes van regsverteenvoerding van die applikant en daardie kostes vir die terugbesorging van die kind, te betaal.

Artikel 27

Wanneer dit blyk dat die vereistes van hierdie Konvensie nie nagekom is nie of dat die aansoek andersins ongegrond is, is 'n Sentrale Owerheidsliggaam nie verplig om die aansoek te aanvaar nie. In daardie geval moet die Sentrale Owerheidsliggaam die applikant of die Sentrale Owerheidsliggaam deur wie die aansoek gerig is, na gelang van die geval, onverwyld van sy redes daarvoor in kennis stel.

Artikel 28

'n Sentrale Owerheidsliggaam kan vereis dat die aansoek met 'n skriftelike volmag gepaard gaan wat die Sentrale Owerheidsliggaam magtig om namens die applikant op te tree, of wat 'n verteenwoordiger aanwys om aldus op te tree.

Artikel 29

Hierdie Konvensie belet nie 'n persoon, instelling of liggaam wat beweer dat daar inbreuk gemaak word op regte van toesig en beheer of van toegang binne die bedoeling van Artikel 3 of 21 om direk by die regsprekende of administratiewe owerhede van 'n Kontrakterende Staat aansoek te doen nie, hetsy kragtens die bepalings van hierdie Konvensie al dan nie.

Artikel 30

'n Aansoek by die Sentrale Owerheidsliggame of direk by die regsprekende of administratiewe owerhede van 'n Kontrakterende Staat ingedien, in ooreenstemming met die bepalings van hierdie Konvensie, tesame met dokumente en enige ander inligting daarby aangeheg of deur 'n Sentrale Owerheidsliggaam verskaf, is in die howe of administratiewe owerhede van die Kontrakterende State toelaatbaar.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996*Article 31*

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable in different territorial units—

- a* any reference to habitual residence in that State shall be construed as referring to habitual residence in a territorial unit of that State;
- b* any reference to the law of the State of habitual residence shall be construed as referring to the law of the territorial unit in that State where the child habitually resides.

Article 32

In relation to a State which in matters of custody of children has two or more systems of law applicable to different categories of persons, any reference to the law of that State shall be construed as referring to the legal system specified by the law of that State.

Article 33

A State within which different territorial units have their own rules of law in respect of custody of children shall not be bound to apply this Convention where a State with a unified system of law would not be bound to do so.

Article 34

This Convention shall take priority in matters within its scope over the *Convention of 5 October 1961 concerning the powers of authorities and the law applicable in respect of the protection of minors*, as between Parties to both Conventions. Otherwise the present Convention shall not restrict the application of an international instrument in force between the State of origin and the State addressed or other law of the State addressed for the purposes of obtaining the return of a child who has been wrongfully removed or retained or of organizing access rights.

Article 35

This Convention shall apply as between Contracting States only to wrongful removals or retentions occurring after its entry into force in those States.

Where a declaration has been made under Article 39 or 40, the reference in the preceding paragraph to a Contracting State shall be taken to refer to the territorial unit or units in relation to which this Convention applies.

Article 36

Nothing in this Convention shall prevent two or more Contracting States, in order to limit the restrictions to which the return of the child may be subject, from agreeing among themselves to derogate from any provisions of this Convention which may imply such a restriction.

CHAPTER VI**FINAL CLAUSES***Article 37*

The Convention shall be open for signature by the States which were Members of the Hague Conference on Private International Law at the time of its Fourteenth Session. It shall be ratified, accepted or approved and the instruments of ratification, acceptance or approval shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

Artikel 31

Ten opsigte van 'n Staat wat, in aangeleenthede van toesig en beheer oor kinders, twee of meer regstelsels in verskillende territoriale eenhede van toepassing het—

- a* word enige verwysing na gewone verblyfplek uitgelê as gewone verblyfplek in 'n territoriale eenheid van daardie Staat;
- b* word enige verwysing na die reg van die Staat van gewone verblyfplek uitgelê as die reg van die territoriale eenheid in daardie Staat waar die kind gewoonlik woonagtig is.

Artikel 32

Ten opsigte van 'n Staat wat, in aangeleenthede van toesig en beheer oor kinders, twee of meer regstelsels van toepassing het ten opsigte van verskillende kategorieë persone, word enige verwysing na die reg van daardie Staat uitgelê as 'n verwysing na die regstelsel wat deur die reg van daardie Staat gespesifiseer word.

Artikel 33

'n Staat waarin verskillende territoriale eenhede hulle eie regsreëls toepas ten opsigte van toesig en beheer oor kinders is nie gebonde om hierdie Konvensie toe te pas nie indien 'n Staat met 'n eenvormige regstelsel nie aldus verplig sou wees nie.

Artikel 34

Hierdie Konvensie geniet voorkeur in aangeleenthede binne sy trefwydte bo die *Konvensie van 5 Oktober 1961 met betrekking tot die bevoegdhede van owerhede en die toepaslike reg ten opsigte van die beskerming van minderjariges*, soos tussen Partye tot beide Konvensies. Die onderhawige Konvensie beperk andersins nie die toepassing van 'n internasionale instrument wat geld tussen die Staat van oorsprong en die Staat wat aangespreek word of ander reg van die aangesproekte Staat vir doeleindes van die bewerkstelling van die terugbesorging van 'n kind wat onregmatig verwyder is of aangehou word of om toegangsregte te reël nie.

Artikel 35

Hierdie Konvensie is slegs van toepassing tussen Kontrakterende State ten opsigte van onregmatige verwyderings of aanhoudings wat plaasvind nadat dit in daardie State in werking getree het.

Waar 'n verklaring kragtens Artikel 39 of 40 gemaak is, word die verwysing in die voorafgaande paragraaf na 'n Kontrakterende Staat uitgelê asof dit na die territoriale eenheid of eenhede verwys ten opsigte waarvan hierdie Konvensie van toepassing is.

Artikel 36

Die bepalings van hierdie Konvensie verhoed nie twee of meer Kontrakterende State nie om, ten einde die beperkings waaraan die terugbesorging van die kind onderhewig mag wees, te beperk, onderling ooreen te kom om van enige bepalings van hierdie Konvensie wat so 'n beperking mag impliseer, af te wyk.

HOOFTUK VI**SLOTBEPALINGS***Artikel 37*

Die Konvensie is oop vir ondertekening deur die State wat Lede was van die Haagse Konvensie oor Internasionale Privaatreg ten tyde van sy Veertiende Sessie. Dit moet bekragtig, aanvaar of goedgekeur word en die bewyse van bekragtiging, aanvaarding of goedkeuring moet by die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande ingehandig word.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996*Article 38*

Any other State may accede to the Convention.

The instrument of accession shall be deposited with the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

The Convention shall enter into force for a State acceding to it on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of accession.

The accession will have effect only as regard the relations between the acceding State and such Contracting States as will have declared their acceptance of the accession. Such a declaration will also have to be made by any Member State ratifying, accepting or approving the Convention after an accession. Such declaration shall be deposited at the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands: the Ministry shall forward through diplomatic channels, a certified copy to each of the Contracting States.

The Convention will enter into force as between the acceding State and the State that has declared its acceptance of the accession on the first day of the third calendar month after the deposit of the declaration of acceptance.

Article 39

Any State may, at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession, declare that the Convention shall extend to all the territories for the international relations of which it is responsible, or to one or more of them. Such a declaration shall take effect at the time the Convention enters into force for that State.

Such declaration, as well as any subsequent extension, shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands.

Article 40

If a Contracting State has two or more territorial units in which different systems of law are applicable in relation to matters dealt with in this Convention, it may at the time of signature, ratification, acceptance, approval or accession declare that this Convention shall extend to all its territorial units or only to one or more of them and may modify this declaration by submitting another declaration at any time.

Any such declaration shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands and shall state expressly the territorial units to which the Convention applies.

Article 41

Where a Contracting State has a system of government under which executive, judicial and legislative powers are distributed between central and other authorities within that State, its signature or ratification, acceptance or approval of or accession to this Convention, or its making of any declaration in terms of Article 40 shall carry no implication as to the internal distribution of powers within that State.

Article 42

Any State may, not later than the time of ratification, acceptance, approval or accession, or at the time of making a declaration in terms of Article 39 or 40 make one or both of the reservations provided for in Article 24 and Article 26, third paragraph. No other reservation shall be permitted.

Any State may at any time withdraw a reservation it has made. The withdrawal shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands. The reservation shall cease to have effect on the first day of the third calendar month after the notification referred to in the preceding paragraph.

Artikel 38

Enige ander Staat kan tot die Konvensie toetree.

Die bewys van toetrede moet by die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande ingehandig word.

Die Konvensie word van krag in 'n Staat wat daartoe toetree op die eerste dag van die derde kalendermaand na die inhandiging van sy bewys van toetrede.

Die toetrede is slegs van krag met betrekking tot die verhoudings tussen die toetredende Staat en dié Kontrakterende State wat hul aanvaarding van die toetrede verklaar het. So 'n verklaring moet ook na 'n toetrede gemaak word deur enige Lidstaat wat die Konvensie bekragtig, aanvaar of goedkeur. Dié verklaring word by die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande ingehandig: die Ministerie moet 'n gesertifiseerde afskrif na elk van die Kontrakterende State langs diplomatieke kanale deurstuur.

Die Konvensie tree in werking tussen die toetredende Staat en die Staat wat sy aanvaarding van die toetrede verklaar het op die eerste dag van die derde kalendermaand na die inhandiging van die verklaring van aanvaarding.

Artikel 39

'n Staat kan, ten tyde van ondertekening, bekragtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetrede vir doeleindes van internasionale verhoudings, verklaar dat die Konvensie van toepassing is op al die gebiede waarvoor hy verantwoordelik is, of op een of meer daarvan. So 'n verklaring tree in werking wanneer die Konvensie in daardie Staat van krag word.

Kennis van die verklaring, asook enige daaropvolgende uitbreiding, word aan die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande gegee.

Artikel 40

Indien 'n Kontrakterende Staat twee of meer territoriale eenhede het waarin verskillende regstelsels van toepassing is in verband met aangeleenthede wat in hierdie Konvensie behandel word, kan hy ten tyde van ondertekening, bekragtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetrede verklaar dat hierdie Konvensie van toepassing is op al sy territoriale eenhede of slegs op een of meer daarvan en kan hy hierdie verklaring wysig deur te eniger tyd 'n ander verklaring in te dien.

Kennis van enige sodanige verklaring word by die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande gegee en moet uitdruklik die territoriale eenhede waarop die Konvensie van toepassing is, vermeld.

Artikel 41

Waar 'n Kontrakterende Staat 'n regeringstelsel het waarkragtens die uitvoerende, regsprekende en wetgewende magte verdeel is tussen sentrale en ander owerhede binne daardie Staat, dra daardie Staat se ondertekening of bekragtiging van, aanvaarding of goedkeuring van of toetrede tot hierdie Konvensie, of die maak van 'n verklaring ingevolge Artikel 40 geen gevolge wat betref die interne verdeling van die magte binne daardie Staat nie.

Artikel 42

'n Staat kan, nie later nie as die dag van bekragtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetrede, of ten tyde van die maak van 'n verklaring ingevolge Artikel 39 of 40, een of albei die voorbehoude waarvoor in Artikel 24 en Artikel 26, derde paragraaf, voorsiening gemaak word, aanteken. Geen ander voorbehoude word toegelaat nie.

'n Staat kan te eniger tyd 'n voorbehoud wat aangeteken is, terugtrek. Kennis van die terugtrekking word aan die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande gegee. Die voorbehoud hou op om van krag te wees op die eerste dag van die derde kalendermaand na die kennisgewing in die voorafgaande paragraaf bedoel.

Act No. 72, 1996

HAGUE CONVENTION ON THE CIVIL ASPECTS OF
INTERNATIONAL CHILD ABDUCTION ACT, 1996*Article 43*

The Convention shall enter into force on the first day of the third calendar month after the deposit of the third instruments of ratification, acceptance, approval or accession referred to in Articles 37 and 38.

Thereafter the Convention shall enter into force—

- 1 for each State ratifying, accepting, approving or acceding to it subsequently, on the first day of the third calendar month after the deposit of its instrument of ratification, acceptance, approval or accession;
- 2 for any territory or territorial unit to which the Convention has been extended in conformity with Article 39 or 40, on the first day of the third calendar month after the notification referred to in that Article.

Article 44

The Convention shall remain in force for five years from the date of its entry into force in accordance with the first paragraph of Article 43 even for States which subsequently have ratified, accepted, approved it or acceded to it.

Any denunciation shall be notified to the Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands at least six months before the expiry of the five year period. It may be limited to certain of the territories or territorial units to which the Convention applies.

The denunciation shall have effect only as regards the State which has notified it. The Convention shall remain in force for the other Contracting States.

Article 45

The Ministry of Foreign Affairs of the Kingdom of the Netherlands shall notify the States Members of the Conference, and the States which have acceded in accordance with Article 38, of the following—

- 1 the signatures and ratifications, acceptances and approvals referred to in Article 37;
- 2 the accessions referred to in Article 38;
- 3 the date on which the Convention enters into force in accordance with Article 43;
- 4 the extensions referred to in Article 39;
- 5 the declarations referred to in Articles 38 and 40;
- 6 the reservations referred to in Article 24 and Article 26, third paragraph and the withdrawals referred to in Article 42; and
- 7 the denunciations referred to in Article 44.

In witness whereof the undersigned, being duly authorized thereto, have signed this Convention.

Done at The Hague, on the 25th day of October 1980 in the English and French languages, both texts being equally authentic in a single copy which shall be deposited in the archives of the Government of the Kingdom of the Netherlands, and of which a certified copy shall be sent through diplomatic channels to each of the States Members of the Hague Conference on Private International Law at the date of its Fourteenth Session.

WET OP DIE HAAGSE KONVENSIE OOR DIE SIVIELE ASPEKTE
VAN INTERNASIONALE KINDERONTVOERING, 1996

Wet No. 72, 1996

Artikel 43

Die Konvensie word van krag op die eerste dag van die derde kalendermaand na die inhandiging van die derde bewys van bekragtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetrede bedoel in Artikels 37 en 38.

Daarna tree die Konvensie in werking—

- 1 vir elke Staat wat dit daarna bekragtig, aanvaar, goedkeur of daartoe toetree, op die eerste dag van die derde kalendermaand na die inhandiging van sy bewys van bekragtiging, aanvaarding, goedkeuring of toetrede;
- 2 vir 'n gebied of territoriale eenheid waarop die Konvensie van toepassing gemaak is in ooreenstemming met Artikel 39 of 40, op die eerste dag van die derde kalendermaand na die kennisgewing bedoel in daardie Artikel.

Artikel 44

Die Konvensie bly van krag vir vyf jaar vanaf die datum waarop dit van krag geword het in ooreenstemming met die eerste paragraaf van Artikel 43, selfs vir State wat die Konvensie daarna bekragtig, aanvaar, goedgekeur of daartoe toegetree het.

Kennis van enige opsegging word ten minste ses maande voor die verstryking van die vyf-jaar-tydperk aan die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande gegee. Die opsegging kan beperk word ten opsigte van sekere van die gebiede of territoriale eenhede waarop die Konvensie van toepassing is.

Die opsegging geld slegs ten opsigte van die Staat wat daarvan kennis gegee het. Die Konvensie bly van krag vir die ander Kontrakterende State.

Artikel 45

Die Ministerie van Buitelandse Sake van die Koninkryk van die Nederlande moet die Lidstate van die Konvensie, en die State wat ooreenkomstig Artikel 38 toegetree het, van die volgende in kennis stel—

- 1 die ondertekeninge en bekragtighings, aanvaardings en goedkeurings bedoel in Artikel 37;
- 2 die toetredes bedoel in Artikel 38;
- 3 die datum waarop die Konvensie ooreenkomstig Artikel 43 van krag word;
- 4 die uitbreidings bedoel in Artikel 39;
- 5 die verklarings bedoel in Artikels 38 en 40;
- 6 die voorbehoude bedoel in Artikel 24 en Artikel 26, derde paragraaf, en die terugtrekkings bedoel in Artikel 42; en
- 7 die opseggings bedoel in Artikel 44.

As bewys waarvan die ondergetekendes, behoorlik daartoe gemagtig, hierdie Konvensie onderteken het.

Gedoen te Den Haag, op die 25ste dag van Oktober 1980 in die Engelse en Franse tale, albei die tekste synde ewe geldig in 'n enkele eksemplaar wat bewaar moet word in die argiewe van die Regering van die Koninkryk van die Nederlande, en waarvan 'n gesertifiseerde afskrif langs diplomatieke kanale aan elkeen van die Lidstate van die Haagse Konvensie oor Internasionale Privaatreg deurgestuurd sal word op die datum van sy Veertiende Sitting.

